

משניות השם חיה מושקא

כ"ב שבט

יום הסתלקות הרבנית הצדקנית
מרת חיה מושקא שניאורסון ע"ה

חיה מושקא

חֲבִית שֶׁנִּשְׁבְּרָה, מְצִילִין הַיָּמִנָה מִזֶּה שֶׁלֹּשׁ
סְעֵדוֹת, וְאוֹמֵר לְאַחֲרֵים, בָּאוּ וְהִצִּילוּ לָכֶם, וּבִלְבָּד
שֶׁלֹּא יִסְפֹּג. אֵין סוֹחֲטִין אֶת הַפְּרוֹת לְהוֹצִיא מֵהֶן
מִשְׁקִין, וְאִם יֵצְאוּ מֵעֲצָמָן, אֲסוּרִין. רַבֵּי יְהוּדָה
אוֹמֵר, אִם לֹא־כִלִּין, הֵיוּצָא מֵהֶן מִתֵּר, וְאִם
לְמִשְׁקִין, הֵיוּצָא מֵהֶן אֲסוּר. חֲלוֹת דָּבֶשׁ שֶׁרִסְקוּ
מֵעֵרֶב שֶׁבֶת וַיֵּצְאוּ מֵעֲצָמָן, אֲסוּרִין. וְרַבֵּי אֱלִיעֶזֶר
מִתִּיר:

מסכת שבת, פרק כב משנה א'

חיה מושקא

יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה וברחיצה
ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה.
והמלך והכלה ירחצו את פניהם, והחיה תנעל את
הסנדל, ודברי רבי אליעזר, וחכמים אוסרין:

מסכת יומא, פרק ח' משנה א'

חיה מושקא

הָרוּאָה מְקוֹם שֶׁנַּעֲשׂוּ בוֹ נְסִים לְיִשְׂרָאֵל, אוֹמֵר
בְּרוּךְ שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאַבוֹתֵינוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה. מְקוֹם
שֶׁנַּעֲקָרָה מִמֶּנּוּ עֲבוֹדַת זֶרָה, אוֹמֵר בְּרוּךְ שֶׁעָקַר
עֲבוֹדַת זֶרָה מֵאֶרֶצֵּנוּ:

מסכת ברכות, פרק ט' משנה א'

חיה מושקא

מאימתי קורין את שמע בערבית. משעה שהכהנים נכנסים לאכל בתרומתן, עד סוף האשמוזה הראשונה, וברי רבי אליעזר. וחכמים אומרים, עד חצות. רבן גמליאל אומר, עד שיעלה עמוד השחר. מעשה שבאו בניו מבית המשתה, אמרו לו, לא קרינו את שמע. אמר להם, אם לא עלה עמוד השחר, חיבין אתם לקרות. ולא זו בלבד, אלא כל מה שאמרו חכמים עד חצות, מצותן עד שיעלה עמוד השחר. הקטר חלבים ואברים, מצותן עד שיעלה עמוד השחר. וכל הנאכלים ליום אחד, מצותן עד שיעלה עמוד השחר. אם כן, למה אמרו חכמים עד חצות, כדי להרחיק את האדם מן העברה:

מסכת ברכות, פרק א' משנה א'

חיה מושקא

וְאֵלֶּיךָ מִגְלַחֲתִין בַּמוֹעֵד, הֵבֵא מַמְדִּינַת הַיָּם, וּמַבֵּית
הַשְּׁבִיָּה, וְהִיוָּצֵא מַבֵּית הָאֲסוּרִין, וְהַמְנִידָה שֶׁהִתִּירוּ לוֹ
חֲכָמִים, וְכֵן מִי שֶׁנִּשְׁאַל לַחֲכָם וְהִתֵּר, וְהַנִּזְיֵר,
וְהַמְצָרֵעַ הָעוֹלָה מִשְׁמַאֲתוֹ לְטַהֲרָתוֹ:

מסכת מועד קטן, פרק ג' משנה א'

חיה מושקא

שואל אדם מחברו כפי יין וכפי שמן, ובלבד שלא יאמר לו הלוגי, וכן האשה מחברתה כפרות. ואם אינו מאמינו, מניח טליתו אצלו ועושה עמו חשבון לאחר שבת. וכן ערב פסח בירושלים שחל להיות בשבת, מניח טליתו אצלו ונוטל את פסחו, ועושה עמו חשבון לאחר יום טוב:

מסכת שבת, פרק כ"ג משנה א'

חיה מושקא

קדשי קדשים ששחטן בראש המזבח, רבי יוסי אומר, כאלו נשחטו בצפון. רבי יוסי בר יהודה אומר, מחצי המזבח ולצפון, כצפון. מחצי המזבח ולדרום, פדרום. המנחות היו נקמצות בכל מקום בעזרה, ונאכלין לפני מן הקלעים לזכרי כהנה, בכל מאכל, ליום ולילה עד חצות:

מסכת זבחים, פרק ו' משנה א'

